

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **L U P E M I, s.r.o.**, se sídlem Turnovského 263, Praha 10, zast. Mgr. Markétou Perháčovou, advokátkou, se sídlem Háčkova 1406/2, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2013, č. j. 523/2012-OT-OSV/4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2013, č. j. 46 A 96/2013 - 42, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků, jelikož dostatečně neprokázal svou tíživou majetkovou situaci, která by bránila soudní poplatek uhradit.

[2] Součástí kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel uvádí, že pokud by skutečně platilo, že by byl povinen i přes podanou kasační stížnost soudní poplatek ve výši 3 000 Kč nevratně uhradit, resp. by neuhrazení soudního poplatku ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení napadeného usnesení (do 17. 1. 2014) mělo za následek zastavení soudního řízení, pak by tato kasační stížnost postrádala jakýkoli smysl, neboť by byl stěžovateli tento zákonný opravný prostředek v konečném důsledku v rozporu se zákonem odepřen.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil tak, že má za to, že úhrada částky ve výši 3 000 Kč nemůže pro stěžovatele, který je obchodní společností, představovat závažnou překážku pro přístup k soudu. Žalovaný si proto dokáže jen obtížně představit, že by stěžovatel byl schopen doložit, že nemá dostatečné prostředky ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Z těchto důvodů, jakož i s ohledem na skutečnost, že samotná kasační stížnost trpí vadami, proto žalovaný navrhl, aby kasační stížnosti odkladný účinek nebyl přiznán.

[4] Dle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně.

[5] Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Od stěžovatele se přitom žádá, aby dostatečně konkrétně vymezil nepoměrně větší újmu, která mu vznikne nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. K tomu stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladnému účinku kasační stížnosti uvádí, že by mu nepřiznáním odkladného účinku vznikla újma v podobě nevratně uhrazeného soudního poplatku, případně, pokud by soudní poplatek v rozporu s usnesením krajského soudu neuhradil, bylo by soudní řízení zastaveno a kasační stížnost by poté z jeho pohledu neměla žádný smysl.

[7] Charakter odkladného účinku spočívá v jeho mimořádnosti a bylo na stěžovateli, aby prokázal nutnost přiznání odkladného účinku.

[8] Stěžovatel tvrdí, že se ocitl v situaci, kdy má pocit, že uhrazení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč je pro něj nepřijatelné, na druhou stranu neuhrazení soudního poplatku by vedlo k zastavení řízení před krajským soudem, což je značně nežádoucí. Nejvyšší správní soud však tento názor nesdílí z níže uvedených důvodů.

[9] V případě, že stěžovatel soudní poplatek ve lhůtě stanovené krajským soudem neuhradí a následně bude Nejvyšším správním soudem rozhodnuto o tom, že má být od soudních poplatků osvobozen, tedy Nejvyšší správní soud kasační stížnosti vyhoví, nastala situace bude zcela v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu a k zastavení řízení pro neuhrazení soudního poplatku nedojde. Pokud stěžovatel soudní poplatek neuhradí a Nejvyšším správním soudem bude rozhodnuto, že osvobozen být nemá, to znamená, pokud Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítne, musí být stěžovatel k úhradě soudního poplatku krajským soudem znovu vyzván. Jak již zdejší soud judikoval, například v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2008, č. j. 1 As 75/2008 – 77: *„Zamítne-li Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o nepřiznání osvobození od soudního poplatku, musí krajský soud po doručení kasační stížnosti žalobce v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, opětovně vyzvat k zaplacení soudního poplatku, určit mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučit ho o následcích nezaplacení.“*, a dále též v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2006, č. j. 1 As 27/2005 – 87: *„Po zamítnutí žádosti byl tak krajský soud povinen vyzvat žalobce opětovně k zaplacení poplatku, stanovit mu k tomu novou lhůtu, třeba i kratší, a poučit jej o následcích nesplnění výzvy (§ 9 odst. 1 a 3 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). ... nezaplatil jej ovšem v důsledku opomenutí soudu opětovně jej k zaplacení vyzvat. To nemůže jít k jeho tíži, a už vůbec to nemůže vést k zastavení řízení podle § 9 zákona o soudních poplatcích: toto ustanovení totiž jako předpoklad zastavení řízení vyžaduje nejen to, že účastník nezaplatil poplatek, ale také že k tomu byl řádně vyzván.“* (oba přístupné na www.nssoud.cz). Krajský soud v souladu se stávající

pokračování

judikaturou proto nezastaví řízení, dokud nebude ve věci rozhodnuto Nejvyšším správním soudem, a poté případně znovu vyzve stěžovatele k úhradě soudního poplatku. Ve svých důsledcích tak má podaná kasační stížnost ohledně rozhodnutí o neosvobození od soudních poplatků stejné účinky, jako kdyby s ní byl odkladný účinek spojen.

[10] Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny nejsou, neboť právní následky rozhodnutí neznamenaají pro stěžovatele do doby rozhodnutí o kasační stížnosti újmu.

[11] Stěžovatel tedy neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu

